

RADOSNY (12) ai

radosny (10), **radostny** (1), **radośny** (1); radostny *KlonFlis*; radośny *ArtKanc*.

a oraz o jasne.

sg m A radosny (2). ◇ f N (*praed*) radosna (1). ◇ G radosn(e)j (3). ◇ L radosnej (1). ◇ n N radosn(e) (3). ◇ G radosn(e)go (1). ◇ L radośnym (1).

Sł stp: radostny, *Cn*: radosny s.v. radość, *Linde XVII – XVIII w.*: radosny, radośny.

1. Pełen radości, zadowolenia; *exultans, iucundus PolAnt; festus, hilaris, hilaritate plenus, laetus, perlaetus Cn (9)* : W Pierwzeczy części tego Pfalmu iest radośne dziękowanie Pánu Bogu/ iż raczy wyfluchawać prózby á modlitwy násze *LubPs aav; BudBib Esth 9/22, Is 23/7; PaxLiz A2v; Data* z Iozefowá w święty/ radośny/ y wżytkich poćiech pełny dzień z martwych wltania y tryumfu Páńkiego/ roku 1598. *KlonFlis Bv*.

Wyrażenia: »radosna pociecha« = radość [*szyk 1:1*] (2): Iák z włafnym dziećięciem śwym z niąś [*tj. z matką autora*] poftępowála/ [...] Skąd radośney poćiechy częłtoś vżywála. *WisznTr 3; WerKaz 301*.

»radosne wesele« = radość (1): bo then czás [*tj. młodość*] ielth iáko wiofna/ wżythko fie około nas fmieie [...]: ná mył nie przydzie boleśny fmętek/ ále radośne wesele/ z dziwną vciechą *Górndworz H6*.

Wyrażenie przyimkowe: »w radosnej ochocie« = radośnie, z ochotą (1): Ołtátká w przyfzłym żywoćie Czeka w radośney ochocie *KochMRot A4*.

2. Wywołujący radość; *amoenus, festivus, genialis, laetabilis, laetus Cn (2)* : O tym wkrzeźzeniu radośnym/ mowi Apoftoł w liście śwym/ k śwemu Tymoteufzowi *ArtKanc F19*; Ktorem tu ná tym świecie fortunnego życia Zycę: potym w niebieśiech radośnego bycia. W. M. śwym M. Pánom/ flugá naniżlzy. *PaxLiz A3v*.

3. Wyrażający radość (1) :

Szereg: »tryumfujący, to jest radosny« (1): NApominanie ku czynieniu dzyęk Pánu Bogu. A iest tho piofńká tryumfuiąca/ tho iest radośná/ iż w kroleśtwie Pána Kryftufowym wierni [...] wzyęli zwycięłtwo nád możnymi krolmi. *LubPs ff4*.

Cf **RADOŚCIWY**